

tossá vált költészetében, mint korai verseiben a múlandó bizonytalan, ám annál kétségbeejtőbb jövője.

Kemény Istvánnak múltja van, mert már első könyvében/vel jövőt teremtett magának. Ezért most van honnan visszaemlékeznie, s ez költő számára elengedhetlenebb, mint hogy van mire.

Mire végigolvassuk szerzőnk itt ismertett könyvét, elbizonytalanodunk, „van-e legnagyobb király”? Am szinte biz-

tosak leszünk benne, hogy a „Sztélé” ama mondatába:

...mert szabadulatsz, ha a mondatba végre azt a nevet írod...,

Kemény István a magáét írja. És nem szabadulhat.

Hollósvölgyi Iván

